

Valgt blev: *Fisker, N. P. Nielsen, Jørgensen, J. P. Jensen, Marinus Sørensen, Bjerring, Pinholt, Jensen (Broby), Thorhauge, Aksel Jensen, Vejen, Fibiger, Grathwohl, A. C. D. Petersen og Jens Jensen.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Sikring af Færdselen ved Krydsninger mellem Veje og Jernbaner m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4023; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2246).

Formanden: Sammen med denne Sag behandles ogsaa den under Punkt 3 paa Dagsordenen opførte Sag, nemlig Forslag til Lov om Ændringer i Motorafgiftsloven.

Sagen sattes til Forhandling.

Hedelund: Den Omstændighed, at vi i de senere Aar i hver Rigsdagssamling har beskæftiget os med Lovforslag, der enten direkte eller indirekte tager Sigte paa Automobilkørselen, er jo et Bevis paa, hvilken overordentlig stor Betydning denne nye Trafik har faaet for vort Samfundsliv. Der er vel neppe noget Omraade, hvor der i de senere Aar er sket saa store Fremskridt, og hvor det derfor ogsaa har været nødvendigt, at man fra Lovgivningsmagtens Side har taget de forskellige Spørgsmaal op til Behandling. Saa vidt jeg erindrer, har jeg ved tidligere Lejligheder peget paa det ejendommelige Forhold, at de forskellige Love, vi har vedrørende Automobilkørsel, sorterer under forskellige Ministerier. Dette er ganske naturligt, saaledes som Forholdene har udviklet sig, idet de forskellige Spørgsmaal har sorteret under forskellige Ministerier; men jeg vil gerne benytte Lejligheden her til at pege paa, at det efter min Mening i det lange Løb vil være uheldigt, at de forskellige Automobillove sorterer under 3—4 forskellige Ministerier. Jeg tror, at det i Længden vil være ugørligt at holde disse forskellige Love ude fra hinanden, naar de henhører under forskellige Ministerier, og Vanskelighederne forøges jo, naar man ved, at der til hver enkelt Lov er udstedt en Række Bekendtgørelser og Cirkulærer, hvilket har ført til, at selv de, der mener at være Ekspertter paa Automobillovgivningens Omraade, mange Gange staar overfor Vanskeligheder, naar de forskellige Spørgsmaal skal forstaaes og fortolkes. Dette vanskeliggøres

yderligere derved, at hver Gang man faar en ny Automobillov, indeholder den Bestemmelser, som ophæver Bestemmelser i allerede gældende Love. Dette gælder ogsaa for det første af de Lovforslag, vi her behandler, endog i en saadan Grad, at det, hvis det vedtages, vil være nødvendigt ligeledes at gennemføre det andet Lovforslag, nemlig Forslag til Lov om Ændringer i Motorafgiftsloven, som blev vedtaget i 1927. Der findes desuden i Lovforslaget angaaende Sikring af Færdselen en Bestemmelse, som gaar ud paa at ophæve § 21, Stykke 2—4, i Færdselsloven. Naar man erindrer, at vi ved Vedtagelsen af Omnibus- og Fragtmandsloven strøg Færdselsloven § 19, vil man se, at denne Færdselslov, der ikke er ældre end fra 1923, allerede i Løbet af disse faa Aar er blevet ikke saa lidt ribbet. Nu har jeg den Opfattelse, som jeg gaar ud fra at alle Tingets Medlemmer deler med mig, at man ved Lovgivningsforanstaltninger skal volde Befolkningen saa faa Besværligheder som muligt, og min Hensigt med disse indledende Bemærkninger er da at henstille til den højtærede Minister, om han ikke kunde foranledige, at man fik en Kodifikation af disse forskellige Automobillove, een samlet Automobillov, og fik denne inddelt i forskellige Afsnit omfattende de almindelige Motorregler: Afgiftsbestemmelserne, Bestemmelser om Færdselsforholdene, om den offentlige Automobilkørsel o. s. v. Jeg mener, der er saa meget mere Anledning til at henlede Opmærksomheden herpaa, som vi jo ved, at den i 1927 vedtagne Motorafgiftslov har en Revisionsbemærkning, som gaar ud paa, at Loven skal revideres i 1930, og jeg tror at vide, at manovre i Justitsministeriet beskæftiger sig ret indgaaende med Spørgsmaalet om en Ændring af selve Færdselslovgivningen. Jeg tror, det vilde blive hilst med Tilfredshed, om man vilde gøre et Forsøg paa at faa alle disse Love samlet i en enkelt Lov, og ugørligt kan det sikkert ikke være, idet de senere Aar har vist, at man i andre Lande, f. Eks. Tyskland, er gaaet denne Vej. Færdselen er efterhaanden blevet meget stærkt forøget, og den forøges Dag for Dag. Det er en Kendsgerning, som man maa bøje sig for, og man maa tage Konsekvenserne deraf, hvilket Lovgivningsmagten da ogsaa har gjort gennem Udformningen af de forskellige Love.

Naar vi nu skal behandle dette Lovforslag, tror jeg, man kan sige, at der navnlig er to Konsekvenser af den stærkere Færdsel, som man maa regne med. Den ene er den, at man maa foretage Forbedringer